

MOZDULAT

málladozó vakolat bezárt spaletták
és diófa-csontváz várja a tavaszt
varjak kutatnak a hószigetek közt
ez az irgalmak kertje most
békés minden
csak a kapu lefűrészelt lakatja
imbolyog hasznavehetetlenül
a szomszéd ház kéménye
láncdohányos – füstől szakadatlanul –
lucskos tőle az égbolt
apád csontossá aszott kezét szorítod
a kifehéredett ujjak nem alakoskodnak
a simogatás nem törődés
ritmustalanság hálózza be a délutánt
mindegy mit mondasz
csak a halálról ne essen szó
már semmi sem ugyanaz
mennyi zokogás mennyi könyörgés
készül az aggályos csöndbe
vegyülni s mint kulcs a rozsdamarta
zárban – elfordításra vár a nap...

A HÍDON

bohócsapka és múmosoly – hullámszik
a Körös-hídon a szelfizők hada
mögöttük furcsa rajzolatú
templom amit anno lebontani
tervezett a Néptanács

de elmúlt ez is mint a sárgaláz
bronzba öntve új félelem
kigyózik át a fényeken
kitakarja a teret a fájdalom
másfajta árnyalat
adventi bazársor álcája vár
de a múltat nyitva hagyja
révedezve lépkedek – mellettem
írásjel nélküli mondat támolyog –
a zúzmarásra hűlt délután
átragyog a szív titkosított lapjain